ఎదురులేని మనిషి

ఎన్టీఆర్ జీవితచరిత్ర

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

మొదటి హిట్

"ఎటూ ఉండనే ఉంది. దీనికోసం అంత పెద్దమాటలెందుకు? స్వార్థాలు, త్యాగాలు నా దృష్టిలో పెద్దవి. ఎక్కువగా బాధపడకు"

"బాధపడకుండా ఎలా ఉండను. దీనికంతటికి కారణం నేనే అయినప్పుడు?"

"బ్రదర్ అన్నింటికి అంతగా బాధపడకూడదు. మనం అనుభవించే కష్టాల్లో ఇటువంటివి చాలా చిన్న విషయాలు. సాధించవలసింది ఎంతో ఉన్నప్పుడు సాధ్యమయినంత సమయం దానికోసమే ఆలోచించాలి. ఇక వదిలేయ్. నాకు ఇది ఇబ్బందిగా ఉంది. ప్లీజ్ ఇంకొక్కమాట మాట్లాడొద్దు" దుప్పటి నిండుగా కప్పేశాడు. చాలా రాత్రివరకు యోగానంద్‌కి నిద్రపట్టలేదు. గుండెలో వేలుపెట్టి కలిచినట్టే ఉంది ఆయనకు. లక్ష్మోజీ మాత్రం ఇక తారకరాముడి కంటపడలేదు. చక్కా విజయవాడ రైలెక్కి తిన్నగా ఇంటికెళ్ళి మద్రాసులో విషయం చిలవలు పలవలుగా చెప్పేశాడు.

"అసలు అన్నయ్యను చూస్తే ఇప్పుడు గుర్తుపట్టలేం పెద్దమ్మా. నల్లగా అయిపోయాడు. కళ్ళు లోతుకు పోయాయి. చెయ్యి విరిగింది. అయినా తన బాధేందో ఎవరికీ చెప్పుకోడు. నేను వెళ్ళకుంటే మనకు దక్కేవాడు కాదు."

"నేనేం చెయ్యగలను లక్ష్మోజీ ఏడవటం తప్ప. వాడు ఎవరిమాట వింటాడు కనక. తన మతం తనదే. అంత ఇబ్బందిగా వుంటే ఒక్కరోజు వచ్చిపోవచ్చుగా. ఎందుకు అన్ని బాధలు పడటం. ఎక్కడో అక్కడ చూసి డబ్బు ఇచ్చేవాళ్ళం కదా"

"మీరయినా తెలుసుకోవచ్చుగా పెద్దమ్మా అన్నయ్య ఎప్పుడయినా మిమ్మల్ని ఒక్క పైసా అడిగాడా? నోరు తెరచి తన బాధ ఇది అని చెప్పాడా? ఆయన పైసాపైసా కూడబెట్టి ఇస్తే తీసుకుంటారే తప్ప. ఆయన కష్ట, సుఖాలు ఆలోచించాల్సిన పనిలేదా?" లక్ష్మోజీ తన ఆక్రోశంతో వెళ్ళగక్కాడు.

ఈ విషయం విన్న తారకమ్మ అల్లాడిపోయింది మూడురోజులుగా తన భర్త భోజనం చేయలేదనే మాట ఆమెను తీవ్రంగా బాధించింది. వెళ్ళి వొండిపెట్టుకోవాలన్నా ఆయన రమ్మని పిలవలేదు. కనీసం చూసొస్తానని అడుగుదామన్నా అత్తమామలు ఏమనుకుంటారో నన్న భయం. తలనొప్పి వంకపెట్టి ఆ రోజంతా భోజనం మానేసి ఏడుస్తూ పడుకుంది.

ఇక్కడ ఫీల్డులో కూడా ఆ విషయం విని బాధపడనివారు లేరు. సుబ్బారావు, ప్రసాద్, రెడ్డి అందరూ మందలించారు. కళా ప్రపంచం కళాకారుల కడుపునింపలేని స్థితిలో ఉన్నందుకు అందరికి బాధ కలిగింది. అంతంత మాత్రంగా ఏ మాత్రం ప్రోత్సాహం లేని స్థితిలో వున్న సినిమాను పూర్తిస్థాయికి పెంచాలనే ఆలోచన ఏర్పడింది. మంచి స్థాయి చిత్రాలు ప్రేక్షకామోదంగా తీస్తే తప్ప ఆర్థికలోటును పూరించలేమనే సత్యాన్ని గ్రహించారు.

ఆ రోజుల్లోనే వ్యాపారవేత్తగా వున్న బి.నాగిరెడ్డిని చక్రపాణి ప్రోత్సాహపరిచారు. వాహినీ స్టూడియోలో అడపాదడపా తప్ప పెద్దగా సినిమాలు తీయటంలేదు. అది మనం తీసుకుంటే చిత్రాలు తీయవచ్చు. లేని రోజుల్లో వ్యాపారానికి ఉపయోగించుకోవచ్చని సలహా ఇచ్చారు. చక్రపాణి మాట మీద రెడ్డి వాహినీ స్టూడియో అద్దెకు తీసుకున్నాడు.

అతి కష్టం మీద తారకరాముడి పల్లెటూరి పిల్ల విడుదలయింది. కొత్త కథానాయకుడితో తీసిన చిత్రం ఎలా వుంటుందో అని అందరికీ ఒకటే ఆసక్తి. చిత్రం విడుదల రోజు తారకరాముడు రూములో దుప్పటి నిండా కప్పుకుని నిద్రపోయాడు. రూమ్మేట్సందరికీ ఒకటే ఆశ్చర్యం.

"ఎవరికైనా తాను నటించిన మొదటి సినిమా చూసుకోవాలని ఆసక్తి ఉంటుంది. కానీ రామారావేమిటి ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు" అని యోగానంద్ అన్నాడు.

"భయమేమో, ఎలా ఉంటుందోనని" మరొకతను తన అనుభవాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని అన్నాడు.

"ఛఛ భయమనే పదం రామారావు డిక్షనరీలో లేదు. అంత గుండె వున్న మనిషిని నా జీవితంలో చూడలేదు" ప్రకాశరావు మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు.

"మనం చూసొద్దాం పదండిరా. గురుడు గురకపెట్టి నిద్రపోతున్నాడు."

రూమ్మేట్సంతా సినిమాకి వెళ్ళిపోయారు. తాపీగా నిద్రపోతున్న తారకరాముడికి ఎవరో కుదుపుతుంటే మెలుకువ వచ్చింది.

"నయనా కుంభకర్ణుడి అనుంగు సోదరా నిద్రలే నాయనా. రేపటినుంచి దుప్పటి కప్పుకుని నిద్రపోవాల్సిందేలే. లే"

"ఏమిటి? ఏమయింది?" లేచి కూర్చుని తాపీగా అడిగాడు.

"ఏమయిందేమిటి మహానుభావా. చెయ్యి విరగ్గొట్టుకుని నటించినా, మూడురోజులు తిండిమానేసినా దేవుడికి మాత్రం జాలి కలగలా" ఒక రూమ్మేటు నవ్వు దాచుకుంటూ అన్నాడు. పిక్చరు బాగోలేదు కాబోలు అనుకున్నాడు. "పిక్చరు పోయిందా?" గొంతులో ఒకింత ఆందోళన.

"శుభ్రంగా. సామాను సర్దుకుని బెజవాడ బండెక్కేస్తే మంచిది. మళ్ళీ సుబ్బారావు ముఖం చూడాలంటే కష్టం కదా?"

"ఒక పిక్చరు పోయినంత మాత్రాన పిరికిగా పారిపోయేవాడిని కాదు. ఒక రోగి చనిపోతే డాక్టరే కాదంటామా? నాకు చాలా ఆత్మవిశ్వాసం ఉన్నది. పిక్చరు పోకూడదు. పోయిందంటే నాలోపమేమిటో నేను తేల్చుకుని సరిచేసుకుంటాను."

ఆ గొంతులోని ధైర్యానికి, ఆత్మ విశ్వాసానికి వాళ్ళంతా ముగ్ధులైపోయారు. నలుగురు వచ్చి అమాంతం పైకెత్తేశారు.

"రామారావ్ నీ పక్కన ఇలా కలిసి ఉంటున్నందుకు నిజంగా గర్విస్తున్నాం. అద్భుతమైన నీ వ్యక్తిత్వం వల్ల మా గౌరవాన్ని, అభిమానాన్ని పెంచుతున్నాయి. నీ కృషే నీకు శ్రీరామరక్ష. నీ విశ్వాసమే నీకు విజయపరంపర. ఈ రోజుతో ప్రారంభమైన నీ జైత్రయాత్ర నీకు చివరివరకూ సాగాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటున్నాం. నీ వల్ల సినిమా వ్యాపారానికి మంచి రోజులొచ్చాయి. ఇది నిజం" యోగానంద్ ఆవేశంగా అంటుంటే తారకరాముడి కళ్ళు చెమర్చాయి.

"అంటే నా పిక్చరు..." సందిగ్ధంగా అడిగాడు.

"నీ పిక్చరేనయ్యా, బాక్సాఫీసు బద్దలు గొడుతున్నది" అని ప్రకాశరావు సంతోషంగా అన్నాడు.

"చూసిన ప్రతి ఒక్కళ్ళు నిన్ను మెచ్చుకోవటమే. ముఖ్యంగా ఎద్దుతో పోరాడే సీను అద్భుతమనుకో. జనం ఊపిరి బిగపట్టి చూశారు. ఎక్సలెంట్. మార్వలెస్" అని రచయిత సంతోషం పట్టలేకపోతున్నాడు. అప్పటికి గానీ తారకరాముడి మనసు కుదటపడలేదు.

మదిలో విరిసిన ఒక ఆనందతార హృదయ వినీల గగనాన్ని మెరిపిస్తూ కనుదోయిలో వెలుగు బాష్పకణంగా ఇమిడిపోయింది. స్వచ్ఛమైన ఆకాశంలో చంద్రోదయమయినట్లు తారకరాముడి వదనం సంతోషంతో కళకళలాడిపోయింది. కొంచెం సేపటికే ఇండస్ట్రీ వాళ్ళంతా వచ్చారు. అభినందనలతో ముంచెత్తారు. సుబ్బారావు, ఎల్.వి.ప్రసాద్ కలిసి కారు పంపించారు వెంటనే తీసుకురమ్మని. నమస్కరించి నిలబడ్డ తారకరాముడిని సుబ్బారావు కౌగిలించుకున్నాడు. ప్రసాద్ భుజం తట్టాడు. మాటలకతీతమైన ప్రశంసలను మౌనంగా అందుకుని ఇంటిదారి పట్టాడు.

ఇండస్ట్రీలో అందరికళ్ళు తారకరాముడిపైనే. బి.నాగిరెడ్డి, చక్రపాణి వాహిని స్టూడియోలో వారి మొదటి చిత్రాన్ని ప్రారంభించాలనుకున్నారు. ఎన్నో కథలు పరిశీలించిన మీదట 'షావుకారు' చిత్రం కథ బాగా నచ్చడంతో కథానాయకుడెవరనే ప్రశ్న వచ్చింది.

"కథానాయికగా జానకిగారిని సెలక్టు చేద్దాం. కథానాయకుడిగా రామారావుగారయితే బాగుంటుందనుకుంటా" అని చక్రపాణి సాలోచనగా అన్నాడు.

"బాగుండటమేమిటి? బ్రహ్మాండంగా ఉంటుంది. కుర్రాడు చాలా బాగున్నాడు. నటన కూడా అద్భుతం"

"అవును పల్లెటూరి పిల్ల బాగా ఆడుతున్నది. చూసినవాళ్ళంతా మెచ్చుకుంటున్నారు."

"ఇంకా ఆలస్యమెందుకు? ఆ కుర్రాడినే బుక్ చేద్దాం. మన అదృష్టం బాగుండి పిక్చరు బాగాపోతే ఈ స్టూడియోను కొనుక్కోవచ్చు" చక్రపాణి ఉత్సాహంగా అన్నాడు.

"సరే" అన్నాడు నాగిరెడ్డి.

పల్లెటూరి పిల్ల సినిమాతో ఇండస్ట్రీలో అందరి దృష్టి తారకరాముడిపై పడింది. ముఖ్యంగా కెమెరామెన్ రెహమాన్‌కు ఎనలేని గౌరవాభిమానాలు కలిగాయి. దానికి తగినట్టే ఒకరోజు జరిగిన సంఘటనతో పూర్తిగా తారకరాముడు నీతీ నిజాయితీ వున్న అసలయిన మనిషి అనే నిర్ధారణకు వచ్చాడు. ఆయన సినీ జీవితంలో తోటివారు సాటివారు అంతగా సహకరించకపోయినా రెహమాన్ ఇచ్చిన గౌరవం జీవితంలో మర్చిపోలేనిది.

మోహన్ లాల్ బటేవియా నార్తిండియన్. బాంబే నుండి వచ్చాడు. రెహమాన్‌కు బాగా పరిచితులు కావటంతో ఒక పౌరాణిక సినిమా తెలుగులో నిర్మించాలని ఆలోచన వచ్చింది. దానికి రెహమాన్‌కు బాగా పరిచితులు కావటంతో ఒక పౌరాణిక సినిమా తెలుగులో నిర్మించాలని ఆలోచన వచ్చింది. దానికి రెహమాన్ ఒప్పుకోవటమే కాకుండా పూర్తి బాధ్యత తన భుజస్కందాల మీద వేసుకున్నాడు. తప్పకుండా ఆ పిక్చరు పూర్తయ్యేవరకు వేరే సినిమాలో ఒప్పుకోనని, అయితే రామారావు కథానాయకుడయితే బాగుంటుందని చెప్పి ఒప్పించాడు.

ఆయన అంగీకారం తీసుకుని రెట్టించిన ఉత్సాహంతో తారకరాముడి దగ్గరకు వచ్చాడు.

"సాబ్! తమరు మాకో మాటివ్వాలి. మా పరిచయస్తులు మోహన్‌లాల్ జీ ఒక సినిమా తీయాలనుకుంటున్నారు. అందులో మీరు యాక్టు చేయాల్సివుంటుంది. మీరు మాకు మాటిస్తే కథ మీకు వినిపిస్తాను."

"రెహమాన్ గారూ కథేమిటో తెలుసుకోకుండా ముందుగా ఎలా మాటివ్వగలను? కనీసం పేరు చెప్పండి" ఆయనంటే తారకరాముడికి చాలా గౌరవం.

"పౌరాణికమే అనుకోండి 'మాయారంభ' తీద్దామనుకుంటున్నాను. అందులో కుబేరుడి కొడుకు నలకూబరుడు చాలా అందగాడు. అది మీరయితే బాగుంటుందని నా ఉద్దేశం"

"మరి రంభకు ఎవరిని సెలక్టు చేస్తున్నా?" తారకరాముడడిగాడు.

"ఇంకా అనుకోలేదు. అంజలిని కానీ, జి. వరలక్ష్మిని కానీ అడగాలనుకుంటున్నాము"

"మంచిదే స్క్రిప్టు పూర్తయ్యాక ఒకసారి రండి."

"అదికాదు రామారావ్‌గారూ, వాళ్ళు చాలా తక్కువ బడ్జెట్‌తో ఈ సినిమా తీయాలనుకుంటున్నారు. నాకు పరిచితులు కావటంతో నేను ఒప్పుకున్నాను. మీకు డబ్బు అంతగా రాదు. కానీ స్నేహితుడుగా అడుగుతున్నాను. నేను కూడా ఇబ్బందుల్లో ఉన్నాను. పిక్చరు బాగాపోతే నా కష్టాలు తీరుతాయి."

"అరే దీనికోసం ఇంతగా బతిమిలాడాలా! అందరం ఒకే నావలోనే ప్రయాణం చేస్తున్నాం. తుఫానులు అందరికీ ఒకటే. మరో ఆలోచన పెట్టుకోవద్దు. మీరెంతిచ్చినా మీ పిక్చరులో యాక్టు చేస్తాను. సరేనా. మిత్రుడిగా మీరు చూపిస్తున్న అభిమానంలో నేను చేసేది చాలాకొద్ది. పోయిరండి. స్క్రిప్టు తయారయ్యాక రండి"

రెహమాన్ చాలా ఆనందపడిపోయాడు.

"ఎంతమంచి మనసు మీది రామారావు. రూపంతోపాటు గుణం కూడా యిచ్చాడు. ఆ అల్లా మిమ్మల్ని కాపాడాలి. వస్తానండి."

అలా వెళ్ళిపోయినా రెహమాన్ స్క్రిప్టు తయారు చేసుకుని వారం రోజుల్లోనే వచ్చేశాడు. అగ్రిమెంట్ మీద సంతకం పెట్టాడు తారకరాముడు. పిక్చరు నిర్మాణం ప్రారంభం మొదటి రోజు షెడ్యూల్డ్‌లో పాల్గొంటానికి కారుకోసం సిద్ధంగా కూర్చున్నాడు తారకరాముడు.

అయితే తారకరాముడికి తెలియని విషయం మరొకటుంది. కథానాయిక అంజలికి, కెమెరామెన్ రెహమాన్‌కి అంతకు ముందే గొడవలున్నాయి. ఈ చిత్ర నిర్మాణం అనుకోగానే మోహన్‌లాల్ అంజలిని ఈ సినిమాలో నటించమని అడిగాడు. ఆయన రెండో పిక్చరు ఇది. మొదట అంజలితోనే నిర్మించిన సినిమా దెబ్బతిన్నది. అప్పుడే ఆమెకు రెహమాన్‌తో తగువు వచ్చింది.

మాయారంభ సినిమాలో నటించమని అడిగినప్పుడు రెహమాన్ కెమెరామెన్‌గా ఉండకుండా వుంటే తను నటిస్తానని ఆమె ఖరాఖండిగా చెప్పింది. అందుకు మోహన్‌లాల్ అంగీకరించలేదు. అంత మంచి ఫోటోగ్రాఫరు మద్రాసులోనే దొరకడు. పైగా అతడు తనకు మంచి స్నేహితుడు కనుక రెహమాన్ లేకుండా తను పిక్చరు తీయనని చెప్పాడు.

ఆత్మీయత సౌరభం

మహారాజ రాజశ్రీ పూజ్యులైన దైవ సమానులయిన భర్తగారి పాదపద్మాలకు అనేక నమస్కారాలతో వ్రాయు ఉత్తరం. మీరు వెళ్ళి చాలా రోజులయింది. నాకు పిల్లాడికి చాలా బెంగగా ఉన్నది. మొన్న లక్ష్మోజీ వచ్చినప్పుడు మీ చెయ్యి విరిగిందని, మీరు మూడు రోజులు భోజనం చెయ్యలేదని చెప్పినప్పుడు నాకు ఎంతో ఏడుపు వచ్చింది. మీరు అన్నం మానేయొద్దు. డబ్బు కావాలంటే మా నాన్ననడిగి పంపిస్తాను. ఒక రెండు రోజు వచ్చి వెళ్తే బాగుంటుందేమో? నాన్న వాళ్ళిచ్చిన నల్లావు ఈనింది. జున్ను కాసేటప్పుడు మీరే గుర్తొచ్చి కళ్ళల్లో నీళ్ళొచ్చాయి. రామకృష్ణకు పొంగుపోసింది. ఇప్పుడు కొంచెం బాగానే ఉన్నాడు. నానెప్పుడొస్తాడని అడుగుతున్నాడు. మీరెప్పుడొచ్చేది ఒక ఉత్తరం వ్రాయండి. అత్తయ్య, మామయ్య, అమ్మా, నాన్న, తమ్ముళ్ళు అందరు క్షేమం.

ఇట్లు నీ భార్య.

తారకం.

ఆ ఉత్తరం చదువుతుంటే అమాయకమైన భార్య ముఖం కళ్ళముందు కదలాడింది. మడిచి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. తమ్ముడిని విశ్రాంతి తీసుకోమని చెప్పి మాయారంభ షూటింగ్‌కు వెళ్ళిపోయాడు.

మరో సంవత్సరం గడిచింది. తారకరాముడు ఇంటికెళ్ళలేదు. త్రివిక్రముడు కూడా అన్నతోనే ఉండిపోయాడు. రెండేళ్ళు తిప్పితిప్పి హెచ్.ఎం.రెడ్డి ఇంకా పిక్చర్లో అవకాశం ఇవ్వలేదు. బి.నాగిరెడ్డి, చక్రపాణి కలిసి తీస్తున్న షావుకారు పిక్చరుకు ఎగ్రిమెంట్ కుదిరింది. రెండేళ్ళు గడుస్తున్నా అనుకున్నంత ప్రోత్సాహం లేదు. అయినా పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా తన ప్రయత్నం విడిచిపెట్టలేదు.

ఆ రోజు షూటింగ్ నుండి రాగానే త్రివిక్రముడు జేబులో నుండి ఒక గులాబిరంగు కవరు బయటకు తీస్తూ "అన్నా! ఈ లెటరు ఎక్కడి నుండో వచ్చింది చూడు - సెంటు పూసినట్టున్నారు, మంచి వాసన వేస్తుంది" అని చేతికిచ్చాడు. నాకు ఉత్తరాలు వ్రాసే వాళ్ళు ఎవరబ్బా? అందులో ఇంత అందమైన కవరు చూద్దాంలే, చాలా అలసటగా ఉన్నది అనిలెటరు టేబుల్పై పడేసి స్నానానికెళ్ళిపోయాడు. తరువాత ఆ ఉత్తరం సంగతి గుర్తేలేదు. తెల్లవారుఝామున ఎక్సర్ సైజంతా పూర్తిచేసుకుని స్నానం చేసి పూజకూడా పూర్తయ్యాక యధాలాపంగా తలదువ్వుకుంటూ వుండగా ఉత్తరం కంటపడింది. చేతివాచీలో టైమ్ చూశాడు. ఐదుగంటలకు ఇంకా పది నిమిషాలు తక్కువ కావస్తున్నది. స్టూడియో కారు రావటానికి చాలా సమయం ఉన్నది. లెటరు చేతిలో పట్టుకుని వరండాలోకి వచ్చాడు. తెల్లవారుఝామున వెన్నెల పిండారబోసినట్లుగా ఉన్నది. తొంగిచూస్తున్న ఒకటి రెండు చుక్కలు తోడున్నామంటూ పలకరించాయి. వరండాలో లైటు వేసి తమ్ముడి నిద్రభంగం కాకూడదని తలుపులు రెండు దగ్గరగా వేశాడు.

తీరిగ్గా లైటు దగ్గర చాపేసుకుని కూర్చుని కవరు విప్పాడూ.

ఆలోచనా తరంగాల్లో అంతర్నృత్యం చేస్తూ బాహ్య అవనికల మాటున తాత్కాలికంగా రూపు దాచుకున్న నేస్తం.

మరిచారా? స్మృతిని విడచారా?

హృదయాన్ని కదిలించేది క్షణకాల భావనే

అయినా మరుపురాని జీవిత పుటల్లో మధుర స్మృతిగా కాలానికి కళ్ళెం వేసి బిగించిన ఒక్క క్షణం.

వెనుతిరిగి చూస్తే నడచిన దూరం, అనంతమే అయినా, గడచిన మజిలీలు ఎన్నయినా, చూపునందకపోయినా భావనికందనిదా ఈ దూరం అని తలచే నన్ను నిరాశపర్చని ఒక ఆలోచనా వీవన మీలోచనాల్ని విస్ఫారిత చేయనీ. మీ ప్రియ నేస్తంగా మీ గుండె గుర్తుంచనీ.. అతి విలువయిన మీ క్షణాలను ఒకటి రెండు నా కోసం మిగల్చనీ అస్థిరమై ఏ క్షణమో రాలిపోయే సుమానికి ఆత్మీయతా సౌరభం నింపనీ.

అందుకే ఆనందాన్ని అక్షరాలుగా కూరుస్తున్నాను.

ఆత్మీయతనే అపురూపంగా పొందుపరుస్తున్నాను -

అందుకో మిత్రమా!

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments